

สาระ: ลูก ๆ ที่แสนหวาน เวลาที่ลูกต้องไปสู่โลกใหม่ วันของความทุกข์เหล่านี้กำลังจะสิ้นสุด ดังนั้น สัมผัสสิ่งเก่า ๆ ของอดีต

คำถาม: ลูก ๆ คาร์มาโยคีควรฝึกฝนอะไรอย่างสม่ำเสมอ?

คำตอบ: ช่วงหนึ่ง ลูกอยู่ในร่างกายเพื่อการดำรงชีวิตและช่วยณะต่อไปกลับมาเป็นดวงวิญญาณ ลูกไม่สามารถมีการกระทำได้โดยปราศจากการตระหนักรู้ของร่างกาย ดังนั้น ฝึกฝนการกระทำกรรมในการตระหนักรู้ของร่างกายและแล้วกลับมาเป็นดวงวิญญาณ ไม่มีใครในโลกนอกจากลูก ๆ สามารถฝึกฝนสิ่งนี้ได้

เพลง: ตื่นเถิด โอ เจ้าสาว ตื่นเถิด ยุคใหม่กำลังจะมา!

โอมซานติ พ่อทางจิตพูดว่าจิตวิญญาณที่สดแสนหวาน ซึ่งหมายถึงลูก ๆ ได้ยินเพลงนี้แล้ว นี่เรียกว่าเพลงของความรู้ เพลงนี้ดีมาก เวลาที่ลูกดวงวิญญาณได้ตื่นขึ้นแล้ว และล่วงรู้ความลับของละครด้วยเช่นกัน ลูกเห็นความโศภารตระการตาของหนทางบักดีแล้ว อะไรก็ตามที่เกิดขึ้นในอดีตอยู่ในสติปัญญาของลูก ลูกรู้ประวัติศาสตร์ของ 84 ชาติเกิดของลูก พ่อได้บอกลูกถึงเรื่องราวของ 84 ชาติเกิดของลูก เหล่านี้เป็นสิ่งใหม่สำหรับโลกใหม่ ลูกรับฟังสิ่งใหม่จากพ่อ ท่านให้ความอดกลั้นแก่ลูก ๆ ท่านพูดว่า: ลูก ๆ เวลาที่ลูกต้องไปสู่โลกใหม่ ดังนั้น สัมผัสสิ่งต่าง ๆ ของโลกเก่า! พระเวทและคัมภีร์ศาสนาทั้งหมดเหล่านั้นซึ่งเป็นเครื่องประกอบของหนทางบักดีจะถูกทำลาย ไม่มีสิ่งซับซ้อนของหนทางบักดีที่นั่น ที่นั่นลูกได้รับผลของบักดี พ่อได้มาและให้ผลแก่ผู้ทำบักดี เวลาที่ลูก ๆ รู้ว่าพ่อมาและให้ผลของบักดีแก่ลูกอย่างไร ผู้ที่กระทำบักดีมากกว่าอย่างแน่นอนที่จะได้รับผลมากกว่า พวกเขาจะทำความเพียรพยายามในความรู้มากกว่าด้วยเช่นกัน ลูกรู้ว่าดวงวิญญาณใดได้ทำบักดีมากกว่า พวกเขาคือผู้ที่จะไปเร็วกว่าในความรู้อย่างแน่นอน เพราะเพียงสิ่งนี้เท่านั้นที่พวกเขาสามารถได้มาซึ่งสถานภาพที่สูงเท่ากับของลักษมีและนารายณ์ เวลาที่ลูกกำลังทำความเพียรพยายามในความรู้และโยคะ จงคงอยู่ในสำนึกของการเป็นดวงวิญญาณ แต่ลูกต้องคงการตระหนักรู้ของการอยู่ในร่างกายด้วยเช่นกัน ขณะที่กระทำกรรม จงจดจำพ่อ เราไม่สามารถกระทำกรรมโดยปราศจากร่างกาย เป็นความถูกต้องว่าลูกต้องจดจำบาบาแต่ลูกต้องพิจารณาว่าตัวลูกเองเป็นดวงวิญญาณด้วยเช่นกัน ไม่มีสิ่งใดจะสำเร็จด้วยการลืมร่างกายเพราะลูกยังคงต้องกระทำกรรม มีความสุขมากมายในการจดจำระลึกถึงพ่อ จดจำพ่อขณะที่กำลังนั่ง ยืนและเคลื่อนไหวไปมา แต่แม้กระนั้นท้องก็ต้องการอาหาร คงจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณ! ในปัจจุบันนอกจากลูก ๆ ไม่มีใครอยู่อย่างมีสำนึกของการเป็นดวงวิญญาณ แม้ว่าพวกเขาอาจจะพิจารณาว่าตัวพวกเขาเองเป็นดวงวิญญาณ พวกเขาที่ไม่ได้รับคำแนะนำให้รู้จักพระเจ้า แม้ว่าพวกเขาอาจจะเข้าใจว่าดวงวิญญาณไม่สูญสลายและร่างกายสูญสลาย แต่บาปของพวกเขาไม่ได้รับการปลดปล่อยไปด้วยการเข้าใจสิ่งนั้น มีคำกล่าวว่: ดวงวิญญาณบุญ ดวงวิญญาณไม่บริสุทธิ์ ฉันทือดวงวิญญาณและนี่คือร่างกายของฉัน นั่นเป็นสิ่งธรรมดา สิ่งหลักที่พ่ออธิบายนั้นคือ: จดจำพ่อ! ลูกต้องตระหนักรู้ถึงร่างกายเพื่อการดำรงชีวิตอยู่ของร่างกาย ร่างกายต้องได้รับอาหารหล่อเลี้ยง ลูกไม่สามารถทำอะไรได้โดยปราศจากร่างกาย ลูกได้ทำบางสิ่งเพื่อการดำรงชีวิตอยู่ของร่างกายของลูกในทุก ๆ ชาติเกิด ขณะที่กระทำกรรมลูกต้องจดจำผู้เป็นที่รักของลูก ไม่มีใครรู้จักผู้เป็นที่รักอย่างสมบูรณ์ ไม่มีใครอื่นสามารถอธิบายว่าเรากำลังจะได้รับมรดกจากผู้เป็นที่รักนั้น จากพ่อนั้นและบาปของเราจะได้รับการปลดปล่อยไปด้วยการมีการจดจำระลึกถึงท่าน ลูก ๆ กำลังรับฟังสิ่งใหม่ ๆ ลูกรู้ว่าลูกได้พบหนทางกลับบ้าน ลูกจะกลับบ้านและแล้วก็จะไปสู่อาณาจักรของลูก บาบากำลังก่อสร้างบ้านใหม่ ดังนั้นอย่างแน่นอนที่ลูกปรารถนาที่จะไปและอยู่ที่นี่ เวลาที่เราได้พบหนทางที่ไม่มีการอื่นรู้ ไม่ว่าพวกเขาสร้างไฟฟูซาย์ขึ้นหรือทำทาปาเซีย ฯลฯ มากเพียงใด หรือมากเพียงใดที่พวกเขาเพียรพยายามอย่างสุดกำลัง พวกเขาที่ไม่สามารถได้มาซึ่งการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มิกเลส พวกเขาไม่สามารถไปจากโลกนี้สู่โลกนั้น สิ่งนี้ต้องเป็นที่เข้าใจด้วย ในคัมภีร์ศาสนา พวกเขาเขียนไว้ว่าช่วงเวลาระหว่างวงจรมีหลายแสนปีและเหตุนี้เองสติปัญญาของผู้คนจึงไม่ทำงาน ลูกสามารถเข้าใจได้อย่างชัดเจนมากกว่าเป็นเรื่องของเมื่อวานนี้เมื่อบาร์ตเคยเป็นสวรรค์และเราได้เป็นของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป ศาสนาเทพเป็นศาสนาที่ทำให้ความสุขอย่างมาก ไม่มีใครอื่นสามารถได้มาซึ่งความสุขของบาร์ต ผู้ที่เป็นของศาสนาอื่นไม่สามารถไปสู่สวรรค์ ไม่ว่าพวกเขาพยายามมากเพียงใด ไม่มีใครอื่นสามารถมีความสุขที่ลูกมี แม้ว่าพวกเขาจะใช้จ่ายเงินพวกเขาก็ไม่สามารถหาความสุขที่คงอยู่ในสวรรค์นั้นได้ บางคนอาจจะมีพลาณามัยแต่ไม่มีความมั่งคั่ง บางคนอาจจะมีความมั่งคั่งแต่ก็ไม่มีพลาณามัยที่ดี นี่คือโลกของความทุกข์และดังนั้นพ่อพูดว่า: ตื่นเถิด โอ ดวงวิญญาณ! เวลาที่ลูกได้รับตาที่สามของความรู้แล้ว ลูกได้ถูกปลุกให้ตื่นอย่างมาก ลูกรู้ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของทั้งโลก พ่อคือผู้ล่วงรู้ความลับทั้งหมดภายใน ( जानि जानि हार ) นี่ไม่ได้หมายความว่าท่านรู้ว่าอะไรอยู่ในหัวใจของทุกคน ใครคือผู้นี้? เขาอธิบายมากเพียงใด? มากเท่าใดที่ผู้นี้คงอยู่อย่างบริสุทธิ์? มากเท่าใดที่เขาจดจำบาบา? เหตุใดพ่อควรจะนั่งและคิดสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เกี่ยวกับทุกคน? พ่อเพียงแต่แสดงหนทางให้แก่ลูกดวงวิญญาณ: ลูกต้องจดจำพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดของลูก เก็บรักษาวงจรโลกนี้ไว้ในสติปัญญาของลูก อย่างแน่นอนที่ลูกต้องกลับมาเป็นดวงวิญญาณ เป็นเพราะลูกกลับมาเป็นสำนึกที่เป็นร่างที่ลูกได้กลับมาตกต่ำในวิธีนี้ เวลาที่ลูกต้องจดจำพ่อ ขณะที่มีชีวิตอยู่ที่บ้าน จง

กลายเป็นเช่นดอกบัว ลูกก็เป็นผู้คงจักรของการสำนึกในตนเองด้วยเช่นกัน เทพไม่มีเครื่องประดับเช่นหอยสังข์ ฯลฯ ลูกบราห์มินมีหอยสังข์ของความรู้ เมื่อชาวซิกซ์เป่าหอยสังข์ พวกเขาถึงเสียงดังมาก เมื่อลูกให้ความรู้แก่ชุมชนที่ใหญ่โต ลูกใช้เครื่องกระจายเสียง ฯลฯ ลูกไม่จำเป็นต้องตั้งเครื่องกระจายเสียงที่นี้ ครูที่สอนจะต้องใช้เครื่องกระจายเสียงไหม? ที่นี้ลูกเพียงแต่ต้องจดจำชีพบาบาเพื่อว่าบาบของลูกได้รับการปลดปล่อย พ่อคือนายผู้ทรงอำนาจ ลูกใช้เครื่องกระจายเสียงเพื่อที่ว่าผู้คนที่อยู่ห่างไกลสามารถได้ยินด้วยเช่นกัน สิ่งนี้จะประโยชน์เมื่อลูกได้ทำความเข้าใจต่อไป ลูกต้องบอกพวกเขาว่าความตายเพียงแต่อยู่เบื้องหน้า เวลานี้ทุกคนต้องกลับบ้าน สงครามมหาภารตะอยู่เบื้องหน้าลูกด้วยเช่นกัน ได้เขียนไว้ในกิตะว่า สงครามมหาภารตะได้เกิดขึ้นและการทำลายล้างได้เกิดขึ้น อัจชะ และแล้วอะไรเกิดขึ้น? แม้แต่พันดาวสก็หลอมละลายไป พ่ออธิบาย: หากการทำลายล้างเกิดขึ้นก่อนและแล้วแม้แต่ดินแดนของบาร์ตก็จะว่างเปล่า บาร์ตเป็นดินแดนที่ไม่สูญสลาย บาร์ตไม่เคยว่างเปล่า เวลานี้ลูกรู้ว่าการทำลายล้างอย่างสิ้นซากไม่เคยเกิดขึ้น บาบาไม่สูญสลายและสถานที่เกิดของท่านก็ไม่สูญสลายด้วย ลูกๆ ควรจะคงอยู่อย่างมีความสุข บาบาคือผู้ประทานการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มิกิเลสสำหรับทุกคน ผู้เดียวที่ให้ความสุขและความสงบ ไม่ว่าใครมาที่นี้ก็พูดว่าเขาหรือเธอต้องการความสุข เหตุใดดวงวิญญาณจึงจดจำความสงบอย่างมาก? ดินแดนของความสงบคือบ้านของดวงวิญญาณ ใครจะไม่จดจำบ้านของเขาเล่า? หากบางคนตายในต่างแดน พวกเขาต้องการรับร่างของบุคคลนั้นกลับมาสถานที่เกิดของพวกเขา หากทุกคนมารู้ว่าบาร์ตคือสถานที่เกิดของชีพบาบาผู้ที่ประทานการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มิกิเลสสำหรับทุกคน ผู้เดียวที่ปลดปล่อยลูกจากความทุกข์ พวกเขาจะให้ความเคารพอย่างมากต่อบาร์ต พวกเขาจะมาและมอบดอกไม้ให้แก่ข้าเพียงผู้เดียว เวลานี้พวกเขามอบดอกไม้ให้แก่ผู้ที่เขาราบไหวบูชามากมาย พวกเขาได้ทำชื่อและร่องรอยของผู้เป็นหนึ่งเดียวผู้ที่ให้ความสุขและความสงบแก่ทุกคนสูญหายไปอย่างสมบูรณ์ ผู้ที่รู้จักพ่อเป็นอย่างดีมากเท่านั้นจะทำความเพียรพยายามอย่างดีเพื่อประกาศสิทธิ์ในมรดกของพวกเขา ชื่อของพ่อคือผู้จัดความทุกข์และผู้ประทานความสุข ท่านจะทำอะไรหลังจากปลดปล่อยลูกออกจากความทุกข์? ลูกรู้ว่าลูกคงอยู่ในความสงบในดินแดนของความสงบ และมีความสุขในดินแดนของความสงบ ดินแดนของความสงบนั้นแยกจากดินแดนของความทุกข์ นี่คือนิรันดร์ของความทุกข์ ในเวลานี้ ทุกคนไม่มีสิ่งใดนอกจากความทุกข์ เวลานี้ลูกรู้ว่าลูกกำลังไปสู่ความสุขเช่นนั้นที่ที่ไม่มีประเภทใดๆ ของความทุกข์เป็นเวลา 21 ชาติเกิด ชื่อนั้นคือดินแดนแห่งความสุข เป็นชื่อที่แสนหวานอย่างยิ่ง! พ่อพูดว่า: พ่อไม่ได้ให้ความยากลำบากใดแก่ลูก เพียงจดจำพ่อและมรดกและพิจารณาตนเองว่าเป็นดวงวิญญาณ! บาบา กำลังสอนความรู้แก่ลูก ในยุคทองลูกมีความรู้ของการเป็นดวงวิญญาณ และลูกต้องสลัดทิ้งร่างของลูกและรับอีกชาติเกิดอย่างไร นั่นเรียกว่าการมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ นี่คือการรู้ทางจิต และไม่มีใครอื่นสามารถให้ความรู้ได้ พ่อทางจิตมาและให้ความรู้แก่จิตวิญญาณ(spirits) ท่านให้ความรู้ทุก 5000 ปี ผู้คนอยู่ในความมืดมิดอย่างสมบูรณ์ เวลานี้ลูกได้รับแสงสว่างแล้วและได้ตื่นจากการหลับใหลของความไม่รู้ พ่อผู้เดียวคือเจ้าบ่าวของเจ้าสาวทั้งหมด พ่อพูดว่า: ฉันคือพ่อของลูก เจ้าบ่าวของลูกและกुरुเหนือกुरुทั้งหมดด้วยเช่นกัน พ่อคือครูสูงสุด เพียงสักกुरुเดียวเท่านั้นคือผู้ประทานการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มิกิเลสสำหรับทุกกुरु ท่านพูดว่า: ลูกๆ พ่อประทานชีวิตใหม่ที่ไม่มิกิเลสสำหรับทุกคน หลังจากการปลดปล่อยก็มีการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มิกิเลส พ่อได้อธิบายแล้วว่าแต่ละดวงวิญญาณต้องกลับบ้าน เป็นดวงวิญญาณที่กลับมาสาโทประธาน สาโท ราโจและทาโม บางคนมีบทบาทที่เล็กมาก พวกเขาเพียงแต่มาและไป พวกเขาได้รับเพียงชาติเกิดเดียวและตายไปเหมือนกับยุง ดวงวิญญาณเช่นนั้นไม่ประกาศสิทธิ์ในมรดกจากพ่อ มรดกของความบริสุทธิ์ ความสงบและความสุขได้รับจากพ่อ พ่ออธิบายแก่ลูกๆ ดวงวิญญาณ พ่อคือผู้ที่ไม่มีตัวตน ท่านมาและอธิบายผ่านปากของผู้นี้ พวกเขาสร้างวัดให้ชีพบาบาสูงมาก พวกเขาขึ้นไปสูงมากในการจาริกแสวงบุญและการชุมนุม มีน้ำทิพย์ของความรู้ใดให้พวกเขาดื่มที่นั่นหรือ? พวกเขาใช้จ่ายเงินทองอย่างมาก! แม้แต่รัฐบาลยังต้องจัดเครื่องอำนวยความสะดวกมากมายสำหรับพวกเขา มีความยากลำบากในสิ่งนั้น เขาจะพาเด็กเล็กๆ ไปในการจาริกแสวงบุญที่นั่นได้อย่างไร? พวกเขาทั้งเด็ก ๆ ไปด้วยบางคนให้ดูแล พวกเขาไม่นำเด็ก ๆ ไปด้วย พวกเขาไปจาริกแสวงบุญเป็นเวลา 2-3 เดือน เมื่อลูกมาที่นี้ลูกต้องนั่งและฟังและศึกษาเล่าเรียน เด็กเล็กๆ จะไม่รับฟังสิ่งนี้ ลูกได้มาที่นี้เพื่อศึกษาความรู้และโยคะ พ่อที่นั่งและให้ความรู้แก่ลูก ดังนั้นไม่ควรจะมีเสียงใด ฯลฯ มิฉะนั้นความใส่ใจของลูกจะถูกดึงไปหาเสียงเหล่านั้น ที่นี้ลูกต้องนั่งลงอย่างเงียบๆ และรับฟังด้วยความใส่ใจ โยคะง่ายตายยาก ฝ่าฝืนแต่ทำงานอะไรก็ตามที่ลูกต้องทำ แต่โยคะของสติปัญญาของลูกควรจะเชื่อมโยงกับที่นั่น ลูกได้รับรายได้ที่ใหญ่มากด้วยการจดจำบาบา ลูกรู้ว่าลูกจะกลายเป็นผู้มีพละนามยดีเสมอ ลูกต้องบอกตัวเอง อยู่ในการจดจำระลึกถึงบาบาขณะที่ทำอาหารเพื่อตัวเอง ขณะที่ฝ่าฝืนทำงานทั้งหมดด้วยมือของลูก จดจำพ่อของลูก ลูกจะได้รับคุณประโยชน์และด้วยการอยู่ในการจดจำระลึกถึงลูกทำอาหารอะไรก็ตามก็จะออกมาอย่างดี ลูกกำลังได้รับอำนาจในการปกครองของโลก ลูกมาที่นี้เพื่อกลายเป็นลัทธิและนารายณ์ ลูกทั้งหมดพูดว่าลูกจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของสรีรังค์ ลูกรู้ว่าในเวลานี้ มาม่าและบาบาของลูกคือสรีรังค์และบราห์มา

ในชาติเกิดต่อไปทั้งสงจะกลายเป็นลักษมีและนารายณ์ ลูกไม่สามารถบอกได้ว่าใครก็ตามจะเป็นอะไรในชาติเกิดต่อไป ไม่มีใครรู้ว่าเนห์รูกลายเป็นอะไรในชาติเกิดต่อไปของเขา หากบางคนให้ทานอย่างดีมาก เขาก็จะได้รับชาติเกิดในครอบครัวที่ดี เวลานั้นลูกเข้าใจทุกสิ่ง ชื่อของทั้งสองนี้คืออดิเทพบราห์มาและอดิเทวีสรัสวตี และแล้วพวกเขาก็จะเป็นนายของสวรรค์ อัจชะ ลูกๆ ของพวกเขาก็จะอยู่กับพวกเขาด้วยเช่นกัน พวกเขาจะพูดว่าพวกเขาจะกลายเป็นนายของสวรรค์ด้วย นี่คือการแน่นอน ลูกเห็นพวกเขาในอาณาจักรที่ละเอียดอ่อนด้วยเช่นกัน มีการชุมนุมมากมายในวัดของเทวีต่างๆ มีเพียงจากัดอัมบาเดียว รูปลักษณะหน้าตาของภาพลักษณ์ของเธอควรจะเหมือนกันทุกๆ ที่ มองที่มามา รูปปั้นบูชามีรูปลักษณะหน้าตาเหมือนกับลูกๆ และรูปบูชาเหล่านั้นยังได้ชื่อว่าอัครกุมารี ลูกรู้ว่าลูกคือผู้ที่กลายเป็นสิ่งนั้น เราทั้งหมดคือบราห์มา กุมารและกุมารี แม้ผู้เป็นคู่ก็พูดว่าพวกเขาคือบราห์มา กุมารและกุมารี พวกเขานั้นคือลูกๆ ของพ่อผู้เดียว นั่นคืออนุสรณ์ของลูก ลูกให้ความรู้ที่พร้อมกับการอธิบายไปด้วยกัน นี่คือการดีเวลา อย่างไรก็ตาม ลูกเท่านั้นสามารถอธิบายสิ่งนี้ได้ ลูกรู้ว่าลูกกำลังทำการก่อตั้ง ลูกกำลังทำให้บารัตกลายเป็นสวรรค์ผ่านราชาโยคะด้วยการทำตามศรีมัท อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพตาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ให้ความใส่ใจอย่างเต็มที่ต่อความรู้และโยคะ เมื่อกำลังรับฟังความรู้ นั่งเงียบอย่างมากและจดจ่อจิตใจ ลูกต้องกลายเป็นคาร์มาโยคีด้วยเช่นกัน
2. ชื่นทางกลับบ้านให้แก่ทุกคนที่พ่อได้แสดงให้เห็นแก่ลูกแล้ว พร้อมกันกับการเป็นผู้ควงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง เป้าหมายสูงสุดของความรู้ด้วยเช่นกัน

**พร:** ขอให้ลูกกลายเป็นภาพลักษณ์ที่ให้นิमित โดยการฝึกฝนสภาพที่ละเอียดอ่อนและไม่มีตัวตน ขณะที่ดูแลทุกสิ่งในความรับผิดชอบของลูก

ขณะที่มีความรับผิดชอบมากมาย รูปสัการได้แผ่แต่ให้ประสบการณ์ของสภาพที่ละเอียดอ่อนและไม่มีตัวตน ทำตามพ่อในวิธีการเดียวกัน ในรูปที่มีตัวตน จงให้ประสบการณ์ของสภาพเทวดานางฟ้า ไม่ว่าบุคคลหนึ่งใดที่มาอยู่เบื้องหน้าลูกจะไม่สงบ กระวนกระวาย หรือหวาดกลัว มากเพียงใด ขอให้การชำเลื่องมองของลูก ทศนคติของลูก และพลังของสำนึกของลูกทำให้ผู้นั้นมีความสงบอย่างสมบูรณ์ พวกเขาอาจจะมาพร้อมกับความรู้สึกต่างๆ ที่หยาบ แต่ให้พวกเขามีประสบการณ์ของสภาพอะแคว และแล้วจะกล่าวได้ว่าลูกเป็นภาพลักษณ์ที่ให้นิमित

**คติพจน์:** ผู้ที่มีความเมตตาที่แท้จริงไม่สามารถถูกดึงดูดโดยร่างกายหรือสำนึกของความเป็นร่าง

\*\*\* โอม ซานติ \*\*\*